

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 643

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 august 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
57.	— Ordonanță privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică	1–15
59.	— Ordonanță pentru modificarea Legii nr. 202/2000 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire	15–16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 1 pct. VI.1 din Legea nr. 411/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, denumite în continuare *cercetare-dezvoltare*, sunt principalele activități creatoare și generatoare de progres economic și social.

Art. 2. — (1) Activitatea de cercetare-dezvoltare cuprinde: cercetarea fundamentală, cercetarea aplicativă și dezvoltarea tehnologică.

(2) Activitatea de cercetare-dezvoltare face parte integrantă din procesele de inovare.

(3) Definițiile termenilor utilizați în cuprinsul ordonanței sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

Art. 3. — (1) În România activitatea de cercetare-dezvoltare constituie prioritate națională și are un rol determinant în strategia de dezvoltare economică durabilă.

(2) Strategia națională în domeniul cercetării-dezvoltării, denumită în continuare *Strategie națională*, definește politica statului în vederea realizării obiectivelor de interes național în acest domeniu și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Guvernul promovează, susține, dezvoltă și stimulează activitatea de cercetare-dezvoltare de interes național, scop în care:

a) adoptă politici de stimulare și coordonare la nivel național a activității de cercetare-dezvoltare și inovare;

b) asigură surse de finanțare și instituie structuri organizatorice corespunzătoare pentru administrarea fondurilor respective, conform prevederilor prezentei ordonanțe;

c) elaborează politici și emite reglementări pentru crearea în economie a unui mediu favorabil, protecția patrimoniului științific național, pentru difuzarea, absorbția și valorificarea rezultatelor activității de cercetare-dezvoltare în scopul dezvoltării economice durabile, al creșterii bunăstării și calității vieții, al îmbogățirii patrimoniului național și internațional al cunoașterii.

Art. 4. — (1) Ministerul Educației și Cercetării, denumit în continuare *autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare*, este organul administrației publice centrale de specialitate, care exercită atribuțiile autorității de stat pentru domeniul cercetării-dezvoltării.

(2) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare are, în principal, următoarele atribuții în domeniu:

a) elaborarea și actualizarea Strategiei naționale;

b) asigurarea cadrului instituțional pentru aplicarea Strategiei naționale;

c) coordonarea la nivel național a politicilor guvernamentale;

d) stimularea, susținerea, dezvoltarea și monitorizarea activității de cercetare-dezvoltare.

(3) Ordonatorii de credite, inclusiv Academia Română, care au alocate prin buget fonduri pentru cercetare, finanțează din acestea programe proprii sau sectoriale de cercetare, inclusiv granturi de cercetare, corelate cu strategia și politicile naționale în domeniu.

Art. 5. — (1) Dreptul de a desfășura activități de cercetare-dezvoltare și inovare este recunoscut oricărei persoane fizice sau juridice.

(2) Dreptul de acces liber la fondurile publice destinate activității de cercetare-dezvoltare este garantat în condiții de competență și cu respectarea prevederilor legale și contractuale privind drepturile de proprietate intelectuală și de utilizare a rezultatelor.

(3) Libertatea de organizare și desfășurare a activităților de cercetare-dezvoltare este garantată și este corelată cu asigurarea resurselor financiare, cu respectarea legislației în vigoare și a principiilor de etică profesională privind efectele adverse sau dăunătoare ale aplicării rezultatelor științei și tehnologiei asupra omului și mediului.

(4) Pentru cazurile care nu sunt reglementate de legislația privind proprietatea intelectuală, se garantează persoanelor prevăzute la alin. (1) dreptul de participare la beneficiile rezultate, în condiții contractuale specificate, precum și dreptul de preemțiune în contractarea lucrărilor de

continuare a activităților de cercetare-dezvoltare, valorificare a rezultatelor sau de transfer tehnologic al acestora.

CAPITOLUL II

Sistemul național de cercetare-dezvoltare

SECȚIUNEA 1

Cadrul general de reglementare și organizare a activității de cercetare-dezvoltare

Art. 6. — Sistemul național de cercetare-dezvoltare este constituit din ansamblul unităților și instituțiilor de drept public și de drept privat cu personalitate juridică, care au în obiectul de activitate cercetarea-dezvoltarea.

Art. 7. — Din sistemul național de cercetare-dezvoltare face parte sistemul de cercetare-dezvoltare de interes național, care cuprinde următoarele categorii de unități de drept public, cu personalitate juridică, acreditate în acest sens, conform prevederilor prezentei ordonanțe:

a) institute naționale de cercetare-dezvoltare;

b) institute, centre sau stațiuni de cercetare ale Academiei Române și de cercetare-dezvoltare ale academiilor de ramură;

c) institute de învățământ superior acreditate sau structuri ale acestora;

d) institute sau centre de cercetare-dezvoltare organizate în cadrul societăților naționale, companiilor naționale și regiilor autonome de interes național.

Art. 8. — În sistemul național de cercetare-dezvoltare sunt cuprinse, în afara unităților și instituțiilor prevăzute la art. 7, și următoarele categorii de unități și instituții:

A. Unitățile și instituțiile de drept public:

a) institute, centre sau stațiuni de cercetare-dezvoltare organizate ca instituții publice;

b) institute sau centre de cercetare-dezvoltare organizate în cadrul societăților naționale, companiilor naționale și regiilor autonome sau ale administrației publice centrale și locale;

c) centre internaționale de cercetare-dezvoltare înființate în baza unor acorduri internaționale;

d) alte instituții publice sau structuri ale acestora, care au în obiectul de activitate cercetarea-dezvoltarea.

B. Unitățile și instituțiile de drept privat:

a) unități de cercetare-dezvoltare organizate ca societăți comerciale;

b) societăți comerciale, precum și structurile acestora care au în obiectul de activitate cercetarea-dezvoltarea;

c) instituții de învățământ superior private acreditate sau structuri ale acestora.

Art. 9. — (1) Institutul național de cercetare-dezvoltare este o formă de organizare juridică, reglementată prin prezenta ordonanță și care se înregistrează ca atare la registrul comerțului.

(2) Formele de organizare ale celorlalte categorii de unități și instituții prevăzute la art. 7 și 8 sunt reglementate prin legi specifice.

Art. 10. — (1) Activitatea de cercetare-dezvoltare din domeniul public sau privat poate fi desfășurată și în cadrul unor forme asociative, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Activitatea de cercetare-dezvoltare se poate desfășura și individual, în regim economic, de către persoane fizice autorizate conform prevederilor legale.

Art. 11. — (1) Unitățile de cercetare-dezvoltare organizate ca institute naționale sau ca instituții publice se înființează sau se reorganizează prin hotărâre a Guvernului, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Prin hotărâre a Guvernului de înființare și/sau de organizare și funcționare a unităților de cercetare-dezvoltare prevăzute la alin. (1) se stabilesc denumirea, obiectul de activitate, sediul și patrimoniul, precum și bunurile din domeniul public prevăzute de Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările ulterioare, și date în administrare acestora.

(3) Unitățile de cercetare-dezvoltare organizate ca societăți comerciale cu capital majoritar de stat se înființează și se reorganizează prin hotărâre a Guvernului, pe baza hotărârii adunării generale a acționarilor.

Art. 12. — (1) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare prevăzute la art. 7 și 8 înființează Consiliul științific, care participă la elaborarea strategiei unității și a programelor proprii de cercetare-dezvoltare, precum și la luarea măsurilor privind realizarea acestora.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului științific se aprobă de consiliul de administrație al unităților și instituțiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 13. — Realizarea unor servicii sau activități de microproducție de către unitățile și instituțiile prevăzute la art. 7 și 8 se asigură prin asociere în participațiune numai în scopul stimulării transferului rezultatelor activității de cercetare-dezvoltare, potrivit regulamentelor de organizare și funcționare proprii și prevederilor legale corespunzătoare, cu aprobarea organului administrației publice centrale sub autoritatea căruia funcționează și a autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 14. — (1) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare cu capital privat se pot organiza în condițiile prevăzute de lege.

(2) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare cu capital majoritar de stat, organizate ca societăți comerciale, se pot privatiza în condițiile legii și cu respectarea normelor specifice privind privatizarea unităților de cercetare-dezvoltare, elaborate de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(3) Unitățile de cercetare-dezvoltare privatizate nu pot păstra în patrimoniu informațiile sau documentațiile de interes național acumulate până la data privatizării. Aceste informații și documentații, determinate în conformitate cu

prevederile normelor prevăzute la alin. (2), se depun la institutele naționale sau la instituțiile publice de cercetare-dezvoltare desemnate în acest scop de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare ori la arhivele statului.

Art. 15. — (1) Unitățile și instituțiile prevăzute la art. 7 și 8 pot participa în nume propriu la cooperarea tehnico-științifică internațională și pot încheia în mod direct contracte privind aceste activități, în condițiile legii; contractele, precum și utilizarea rezultatelor cercetării se vor înscrie în termenii utilizați în acordurile internaționale la care România este parte.

(2) Rezultatele cercetărilor considerate proprietate publică a statului se pot utiliza în cadrul cooperării internaționale în condițiile prevăzute la alin. (1) și cu aprobarea Guvernului.

Art. 16. — Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare care beneficiază de finanțare și din fonduri publice sunt obligate să asigure:

a) dezvoltarea bazei tehnico-științifice, actualizarea documentației științifice de interes național, precum și utilizarea acestora cu prioritate pentru activitatea de cercetare-dezvoltare;

b) urmărirea realizării transferului tehnologic;

c) adoptarea unor structuri organizatorice și a unui management performant, urmând cele mai bune practici utilizate pe plan mondial;

d) eliminarea posibilităților de generare a unor acte de concurență neloială.

SECȚIUNEA a 2-a

Institutele naționale de cercetare-dezvoltare

Art. 17. — (1) Institutele naționale de cercetare-dezvoltare, denumite în continuare *institute naționale*, reprezintă o formă de organizare instituțională specifică activităților de cercetare-dezvoltare, instituită cu scopul de a asigura desfășurarea acestor activități, precum și consolidarea competenței științifice și tehnologice în domeniile de interes național, stabilite în acord cu strategia de dezvoltare a României.

(2) Institutul național este persoană juridică română, care are ca obiect principal activitatea de cercetare-dezvoltare și care funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară, calculează amortismente și conduce evidența contabilă în regim economic.

(3) Institutul național are patrimoniu propriu și administrează patrimoniul public și privat al statului pentru asigurarea desfășurării activității și funcționează în coordonarea unui organ de specialitate al administrației publice centrale.

(4) Institutul național participă la elaborarea strategiilor de dezvoltare în domeniul specific, desfășoară activități de cercetare-dezvoltare pentru realizarea obiectivelor cuprinse în Strategia națională, constituie baze de competență științifică și tehnologică, de expertiză, de perfecționare a resurselor umane și de documentare științifică și tehnică.

Institutul național poate desfășura, în secundar, activități comerciale și de producție, conform regulamentului propriu.

Art. 18. — (1) Înființarea institutului național se face prin hotărâre a Guvernului, pe baza rezultatelor evaluării îndeplinirii condițiilor pentru acreditare, cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, la propunerea organului administrației publice centrale coordonator în domeniul de activitate al unității.

(2) Înființarea și acreditarea unui institut național trebuie să asigure concentrarea resurselor financiare și umane în domeniile de cercetare, orientate spre obiective de interes major.

(3) Evaluarea capacității de cercetare în vederea acreditării institutului național se realizează de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe.

(4) Acreditarea institutului național include și atestarea și acreditarea acestuia în înțelesul art. 33 alin. (1) și (2).

Art. 19. — (1) Prin actul de înființare al institutului național se stabilesc denumirea și sediul principal, obiectul de activitate, patrimoniul și organul administrației publice centrale în coordonarea căruia funcționează și se aprobă regulamentul de organizare și funcționare.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare al institutului național se întocmește pe baza regulamentului-cadru, elaborat de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Structura organizatorică a institutului național este aprobată de organul administrației publice centrale în coordonarea căruia funcționează.

(4) Institutul național poate înființa în cadrul structurii organizatorice subunități cu sau fără personalitate juridică, necesare realizării obiectului său de activitate. Modalitatea de constituire a acestora și relațiile funcționale din cadrul institutului național, precum și cu terții sunt stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare a acestuia.

Art. 20. — Institutele naționale prevăzute la art. 7 sunt sprijinite financiar de la bugetul de stat pentru realizarea unor investiții, dotări, aparatură, echipamente și instalații, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 21. — Conducerea institutului național se exercită de către consiliul de administrație, format din 7 sau 9 persoane, din care fac parte, în mod obligatoriu, reprezentatul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, reprezentantul organului administrației publice centrale coordonator al institutului național, reprezentantul Ministerului Finanțelor Publice, reprezentantul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și directorul general al institutului național, care este și președintele consiliului de administrație, precum și președintele Consiliului științific al institutului național. Consiliul de administrație se numește prin ordin al conducătorului organului administrației publice centrale coordonator, cu avizul autorității

de stat pentru cercetare-dezvoltare. Consiliul de administrație își desfășoară activitatea în conformitate cu propriul regulament de organizare și funcționare și hotărăște în toate problemele privind activitatea institutului național, cu excepția celor care, potrivit legii, sunt date în competența altor organe.

Art. 22. — Activitatea curentă a institutului național este condusă de directorul general, numit prin ordin al conducătorului organului administrației publice centrale coordonator, cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, conform rezultatelor concursului organizat potrivit prevederilor metodologiei elaborate în acest scop de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 23. — (1) Institutul național administrează, cu diligența unui bun proprietar, bunuri proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, precum și bunurile proprii dobândite în condițiile legii sau realizate din venituri proprii.

(2) Prin hotărârea Guvernului de înființare sau reorganizare a institutului național se stabilesc bunurile din domeniul public prevăzute de Legea nr. 213/1998, bunurile din proprietatea privată a statului administrate de institut, precum și bunurile proprii dobândite în condițiile legii sau realizate din venituri proprii, după caz.

Art. 24. — (1) Institutul național întocmește anual bugetul de venituri și cheltuieli, bilanțul contabil și contul de profit și pierdere, potrivit metodologiei stabilite de Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli se aprobă de organul administrației publice centrale coordonator, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

(3) Bilanțul contabil anual se aprobă de organul administrației publice centrale coordonator, în condițiile legii.

Art. 25. — (1) Partea din veniturile institutului național, care depășește cheltuielile, după plata impozitului pe profit și după acoperirea pierderilor contabile, se utilizează după cum urmează:

a) 20% pentru cointeresarea personalului angajat în activitățile de cercetare-dezvoltare;

b) până la 60% se poate utiliza pentru finanțarea dezvoltării institutului național, în conformitate cu planul de investiții și dotări ale acestuia, aprobat de organul administrației publice centrale coordonator. În situația în care sumele respective nu sunt utilizate cu destinația stabilită prin prezenta ordonanță, acestea se fac venit la bugetul de stat;

c) restul rămâne la dispoziția institutului național pentru desfășurarea activității curente.

(2) În situația în care sumele prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) nu sunt utilizate cu destinația stabilită prin prezenta ordonanță, ele se reportează în vederea utilizării în anul următor.

Art. 26. — (1) În situația în care în cursul unui an veniturile institutului național nu sunt suficiente, pentru acoperirea cheltuielilor curente acesta poate contracta credite bancare, în valoare de cel mult 20% din veniturile brute realizate în anul precedent.

(2) Contractarea de credite peste plafonul stabilit se face cu aprobarea Ministerului Finanțelor Publice și a organului administrației publice centrale coordonator.

Art. 27. — (1) În cazul angajării răspunderii contractuale sau delictuale a institutului național creditorii pot cere executarea silită numai asupra bunurilor proprii ale acestuia.

(2) Bunurile proprietate publică și privată a statului sunt inalienabile și nu pot fi constituite drept garanții.

Art. 28. — (1) Institutul național hotărăște cu privire la investițiile ce urmează să fie realizate potrivit obiectului său de activitate, finanțarea efectuându-se din surse proprii și credite bancare, cu excepția investițiilor care intră sub incidența art. 20 și art. 49 alin. (5).

(2) Execuția investițiilor se aduce la îndeplinire potrivit legii care reglementează achizițiile publice.

SECȚIUNEA a 3-a

Resurse umane

Art. 29. — Menținerea și dezvoltarea potențialului uman de cercetare-dezvoltare și a bazei de cunoștințe în domeniu reprezintă un atribut important al politicii de cercetare, susținut cu prioritate prin programul privind resursele umane.

Art. 30. — (1) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare urmărește creșterea potențialului național de cercetare și solicită Academiei Române și academiilor de ramură, instituțiilor de învățământ superior, institutelor naționale și instituțiilor publice din sistemul național de cercetare-dezvoltare să elaboreze și să aplice programe privind formarea și dezvoltarea resurselor umane utilizate în cercetare. Programele astfel elaborate vor fi sintetizate în Strategia resurselor umane din activitatea de cercetare-dezvoltare, parte componentă a Strategiei naționale.

(2) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare, care beneficiază de facilitățile prevăzute în prezenta ordonanță, vor asigura stabilizarea personalului atestat pe grade științifice, vor lua măsuri speciale pentru motivarea tinerilor de a desfășura activități în acest domeniu și vor menține și vor dezvolta potențialul uman de cercetare implicat în domeniul de vârf, prin angajarea anuală a unui număr de absolvenți și specialiști cu cea mai bună pregătire, cel puțin egal cu numărul de personal cu studii superioare plecat din institut în anul anterior, cu excepția situațiilor ce rezultă din restructurări. Promovarea cercetătorilor se face ținându-se seama, în principal, de performanța științifică, confirmată la nivel național și internațional.

Art. 31. — (1) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare evaluate în condițiile art. 33, academiile de ramură și

instituțiile de învățământ superior acreditate organizează și participă, cu prioritate, la programele de formare profesională a persoanelor cu studii superioare din domeniu.

(2) Instituțiile de învățământ superior, academiile de ramură, institutele de cercetare și cele de cercetare-dezvoltare pot colabora pe bază de reciprocitate în promovarea unor programe de formare continuă, doctorate, teme de cercetare, în practica studenților și alte asemenea activități.

(3) Finanțarea programelor prevăzute la alin. (1) și (2) se face conform prevederilor legale în vigoare și reglementărilor specifice stabilite la nivelul unităților organizatoare.

(4) Studenții și doctoranzii din instituțiile de învățământ superior pot face parte din colectivele de cercetare, putând participa efectiv la rezolvarea problemelor din cadrul contractelor de cercetare, tematica acestora putând fi parte a tematicii tezelor de doctorat sau proiectelor de diplomă. Studenții și doctoranzii care participă la rezolvarea problemelor din cadrul contractelor de cercetare vor putea fi remunerați conform legii.

Art. 32. — Cercetătorii științifici gradul I cu titlul de doctor pot conduce doctorate în instituțiile organizatoare de doctorat, în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Evaluarea activității de cercetare-dezvoltare

Art. 33. — (1) Evaluarea și atestarea capacității unităților care desfășoară activități de cercetare-dezvoltare, în condițiile prezentei ordonanțe, se realizează de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, prin Consiliul național de atestare și acreditare pentru cercetare, înființat și organizat în condițiile prezentei ordonanțe, precum și de Academia Română și academiile de ramură, prin organismele de evaluare, atestare și acreditare constituite în structura acestora, conform legii, pentru unitățile aflate în subordonare sau coordonare, respectiv de Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior pentru instituțiile de învățământ superior acreditate și unitățile în subordonare.

(2) Acreditarea unităților prevăzute la art. 7 ca unități componente ale sistemului de cercetare-dezvoltare de interes național se realizează de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare prin Consiliul național de atestare și acreditare pentru cercetare.

(3) Institutele naționale sunt acreditate pe baza evaluării Consiliului național de atestare și acreditare pentru cercetare, în condițiile prezentei ordonanțe.

(4) Criteriile și metodologiile de evaluare și atestare a capacității de a desfășura activități de cercetare-dezvoltare se elaborează de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare și, după caz, de Academia Română sau academiile de ramură pentru unitățile aflate în subordonare sau în coordonare, respectiv de Consiliul Național al Cercetării

Științifice din Învățământul Superior pentru instituțiile de învățământ superior acreditate și unitățile din subordonare, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(5) Criteriile și metodologiile de acreditare a unităților componente ale sistemului de cercetare-dezvoltare de interes național se elaborează de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 34. — (1) Consiliul național de atestare și acreditare pentru cercetare este un organism fără personalitate juridică și se organizează în coordonarea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(2) Prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare se stabilește componența, se aprobă regulamentul de organizare și funcționare și structura organelor de lucru ale Consiliului național de atestare și acreditare pentru cercetare, în termen de 60 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(3) Consiliul național de atestare și acreditare pentru cercetare asigură evaluarea unităților de cercetare-dezvoltare și propune atestarea unităților de cercetare-dezvoltare sau acreditarea institutelor naționale și, după caz, neacordarea sau retragerea atestării, respectiv a acreditării.

(4) Componența și regulamentul de organizare și funcționare ale organismelor de evaluare, atestare și acreditare ale Academiei Române și academiilor de ramură, respectiv ale Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, se stabilesc conform legislației specifice a acestora.

Art. 35. — (1) Pentru activitatea de evaluare și atestare, respectiv pentru activitatea de evaluare și acreditare, autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare percepe de la unitățile și instituțiile respective taxe de până la 8 salarii maxime ale unui cercetător principal gradul I din unități bugetare, care se fac venituri la bugetul de stat.

(2) Pentru activitatea desfășurată în afara activității de bază membrii Consiliului național de atestare și acreditare pentru cercetare și ai organelor de lucru ale acestuia sunt remunerați, în funcție de numărul orelor efectiv lucrate, la nivelul gradului profesional cel mai mare din activitatea de cercetare-dezvoltare, stabilit pentru unitățile bugetare. Sumele necesare se prevăd în bugetul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 36. — (1) Atestarea capacității de a desfășura activități de cercetare-dezvoltare este obligatorie pentru unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare care doresc să participe la activitățile de cercetare-dezvoltare prevăzute în Planul național pentru cercetare-dezvoltare și inovare.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică după un an de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 33 alin. (4).

(3) După intrarea în vigoare a hotărârilor Guvernului prevăzute la art. 33 alin. (4) și (5) unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare existente pot solicita atestarea capacității lor autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare sau Academiei Române și academiilor de ramură pentru domeniile acestora, respectiv Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior pentru instituțiile de învățământ acreditate și unitățile din subordonare, conform prevederilor prezentei ordonanțe.

Art. 37. — Reacreditarea se efectuează periodic, la maximum 5 ani sau la modificarea obiectului de activitate al unității sau instituției de cercetare-dezvoltare.

Art. 38. — Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare finanțate din fonduri publice, pe baza Strategiei naționale, sunt obligate:

- a) să elaboreze strategii proprii;
- b) să asigure monitorizarea modului de îndeplinire a obiectivelor prevăzute în planurile proprii;
- c) să organizeze periodic verificări asupra activității economico-financiare, precum și ale performanțelor de management al cercetării, în scopul îmbunătățirii acestora;
- d) să raporteze anual autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare rezultatele, performanțele științifice și impactul acestora în economie și în societate și să le dea publicității prin orice mijloc posibil, pentru o informare cât mai largă;
- e) să își organizeze compartimente de marketing în vederea creșterii gradului de aplicabilitate a cercetărilor finanțate din fonduri publice.

CAPITOLUL IV

Strategia națională și Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare

Art. 39. — (1) Strategia națională stabilește obiectivele de interes național și cuprinde mijloacele pentru realizarea acestora. Obiectivele principale ale Strategiei naționale sunt:

- a) promovarea și dezvoltarea sistemului național de cercetare-dezvoltare pentru susținerea dezvoltării economice și sociale a țării și a cunoașterii;
- b) integrarea în comunitatea științifică internațională;
- c) protecția patrimoniului tehnico-științific românesc;
- d) dezvoltarea resurselor umane din activitatea de cercetare;
- e) dezvoltarea bazei materiale și finanțarea activității de cercetare.

(2) Obiectivele Strategiei naționale sunt în concordanță cu obiectivele Programului de guvernare și ale strategiilor sectoriale și sunt stabilite pe baza consultării cu organele administrației publice centrale și locale, cu Academia Română și cu academiile de ramură, cu instituțiile de învățământ superior, cu unitățile de cercetare-dezvoltare, cu marii agenți economici, cu patronatele și cu sindicatele.

(3) Strategia națională se actualizează periodic, în funcție de evoluția economico-socială.

Art. 40. — (1) Pentru stabilirea priorităților Strategiei naționale se înființează Consiliul Național pentru Politica Științei și Tehnologiei, fără personalitate juridică, ca organ consultativ al Guvernului, în coordonarea primului-ministru.

(2) Componenta Consiliului Național pentru Politica Științei și Tehnologiei se aprobă prin decizie a primului-ministru.

(3) Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Politica Științei și Tehnologiei se adoptă prin consens în ședința de constituire a acestuia, la propunerea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 41. — Implementarea Strategiei naționale se realizează prin:

a) Planul național pentru cercetare-dezvoltare și inovare, denumit în continuare *Plan național*;

b) planuri de cercetare ale autorităților publice centrale, denumite în continuare *planuri sectoriale*;

c) alte planuri, programe și proiecte de cercetare.

Art. 42. — Planul național reprezintă instrumentul principal prin care se asigură:

a) coordonarea, corelarea și realizarea politicilor naționale în domeniul cercetării-dezvoltării și cunoașterii;

b) corelarea politicilor din domeniul cercetării-dezvoltării și al inovării cu prioritățile de dezvoltare economică și socială susținute de ansamblul politicilor guvernamentale;

c) coerența și continuitatea activităților din domeniul cercetării-dezvoltării, al cunoașterii și al inovării.

Art. 43. — (1) Planul național conține programe de cercetare-dezvoltare-inovare.

(2) Programele cuprinse în Planul național se evaluează și se detaliază anual de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(3) La elaborarea, evaluarea și detalierea Planului național autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare consultă Colegiul Consultativ pentru Cercetare-Dezvoltare și Inovare, denumit în continuare *Colegiu consultativ*, organizat în condițiile prezentei ordonanțe.

Art. 44. — (1) Colegiul consultativ are în componență reprezentanți propuși de comunitățile științifice, de ministere, de marii agenți economici și este organizat pe comisii, corespunzător principalelor domenii de specialitate. Structura Colegiului consultativ se aprobă prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, pe o durată de 4 ani.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului consultativ, precum și a organelor de lucru ale acestuia se aprobă prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(3) Pentru activitatea desfășurată membrii Colegiului consultativ și ai organelor de lucru ale acestuia sunt remunerați, în afara activității de bază, la nivelul gradului profesional cel mai mare din activitatea de cercetare-dezvoltare,

stabilit pentru unitățile bugetare, în funcție de numărul orelor efectiv lucrate.

(4) Cheltuielile necesare funcționării Colegiului consultativ sunt asigurate din bugetul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 45. — Planul național, inclusiv resursele financiare necesare, este elaborat și administrat de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, se aprobă prin hotărâre a Guvernului și se finanțează în sistem multianual. Cheltuielile anuale pentru realizarea Planului național se fac în limita sumelor aprobate prin bugetul de stat, în concordanță cu finanțarea multianuală angajată prin programele componente ale Planului național. Alocarea sumelor anuale pe programele componente ale Planului național se face prin ordin al autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 46. — (1) Planurile sectoriale în domeniul cercetării-dezvoltării conțin programe și proiecte de interes prioritar pentru domeniul respectiv, sunt aprobate prin ordin al ordonatorilor principali de credite și se finanțează din bugetul acestora. Programele și proiectele din planurile sectoriale sunt avizate de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(2) La elaborarea planurilor sectoriale se solicită propuneri de teme de cercetare de la marii agenți economici din domeniu, de la unitățile de cercetare, institute de învățământ superior, patronat, syndicate, asociații profesionale și alte structuri ale societății civile importante pentru domeniul respectiv.

(3) Implementarea strategiilor de ramură și realizarea planurilor sectoriale de cercetare-dezvoltare se asigură de unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare din domeniu, în urma atribuirii în sistem competițional sau în mod direct de către ministerele de resort, academiile de ramură sau/și de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, potrivit art. 47.

Art. 47. — (1) Conducerea programelor prevăzute în Planul național se atribuie de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare unităților și instituțiilor cu profil de cercetare-dezvoltare și inovare, academiilor de ramură, instituțiilor de învățământ superior acreditate, precum și agenților economici care au ca obiect de activitate cercetarea-dezvoltarea, pe bază de criterii de capacitate în sistem competițional sau în mod direct.

(2) În vederea optimizării activității de conducere de programe se înființează Centrul Național de Management Programe, instituție publică cu personalitate juridică, cu finanțare extrabugetară, în subordinea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare. Organizarea și funcționarea Centrului Național de Management Programe se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Veniturile extrabugetare ale Centrului Național de Management Programe provin din activitatea de conducere a programelor finanțate din surse interne sau/și internaționale, precum și din alte activități conexe.

(4) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare poate atribui direct conducerea de programe prevăzute în Planul național Centrului Național de Management Programe.

(5) Conducerea programelor și a proiectelor finanțate în sistem competițional din fonduri de la bugetul de stat se atribuie pe baza următoarelor proceduri de selectare a contractorilor:

a) licitație sau, după caz, proceduri competiționale simplificate, dacă urmează să fie selectat un singur contractor, pentru procurarea:

- serviciilor de conducere a programelor;
- serviciilor de conducere a unor proiecte de mare complexitate;
- bunurilor sau a altor servicii;

b) evaluarea propunerilor de proiecte, dacă urmează să fie selectați mai mulți contractori, pentru procurarea serviciilor de conducere și/sau execuție a proiectelor de cercetare-dezvoltare și de inovare.

(6) Stabilirea contractorilor pentru serviciile și bunurile prevăzute la alin. (5) se poate face în mod direct, în situațiile în care acestea nu pot fi procurate din mai multe surse.

(7) Atribuirea conducerii programelor și realizării lucrărilor se face pe bază contractuală, conform normelor metodologice prevăzute la art. 60 alin. (2).

(8) Orice program are un singur conducător de program.

CAPITOLUL V

Finanțarea activităților de cercetare-dezvoltare și inovare

Art. 48. — Sursele de finanțare pentru activitatea de cercetare desfășurată de unitățile și instituțiile din cadrul sistemului național de cercetare se constituie din:

- a) fonduri de la bugetul de stat;
- b) fonduri atrase de la agenți economici;
- c) fonduri provenite din cooperări internaționale;
- d) alte fonduri constituite conform legii.

Art. 49. — (1) Fondurile alocate anual în bugetul de stat la capitolul „Cercetare științifică” reprezintă o prioritate a cheltuielilor bugetare.

(2) Din bugetul de stat se alocă fonduri pentru acțiuni finanțate pe bază de programe, precum și pentru celelalte cheltuieli, stabilite în condițiile legii, asigurându-se o creștere permanentă a acestora.

(3) Fondurile alocate de la bugetul de stat se utilizează cu prioritate pentru finanțarea obiectivelor prevăzute în Strategia națională și în Planul național, precum și pentru finanțarea activităților unităților de cercetare care obțin finanțare parțială pe programe internaționale, la care statul român contribuie cu fonduri conform acordurilor încheiate cu partenerii străini.

(4) De la bugetul de stat se alocă fonduri și pentru finanțarea instalațiilor și obiectivelor speciale de interes național. Instalațiile și obiectivele speciale de interes

național, ca bunuri proprietate publică utilizate în activitatea de cercetare, sunt finanțate, cu prioritate, prin bugetele unităților de cercetare care le dețin. Se finanțează de la bugetul de stat, prin fonduri alocate în acest scop, cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și paza acestora, în limita fondurilor bugetare alocate anual.

(5) Cheltuielile necesare pentru realizarea sau achiziționarea de noi instalații și obiective speciale de interes național, precum și cheltuielile necesare pentru dezvoltarea instalațiilor și obiectivelor existente reprezintă cheltuieli de investiții finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat. Aceste cheltuieli se cuprind în proiectele bugetului de stat, pe baza listei de investiții, elaborată și aprobată în condițiile legii.

(6) Lista instalațiilor și obiectivelor speciale de interes național pentru care se alocă fonduri de la bugetul de stat se stabilește și se actualizează prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(7) Conducerea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare aprobă prin ordin criteriile de selectare a instalațiilor și obiectivelor speciale de interes național.

Art. 50. — (1) Fondurile prevăzute la art. 49 alin. (1) se utilizează și pentru finanțarea obiectivelor planurilor sectoriale și programelor-nucleu, precum și pentru contracte în regim de cofinanțare, în completarea resurselor financiare ale agenților economici beneficiari, în scopul realizării unor activități de cercetare cu forțe proprii sau în colaborare cu unități de cercetare prevăzute la art. 7 și 8.

(2) Cuantumul și condițiile de cofinanțare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 51. — Ordonatorii principali de credite, care au alocate prin bugetul de stat sume pentru cercetare științifică, le utilizează pentru finanțarea programelor proprii, inclusiv pentru granturi de cercetare.

Art. 52. — Finanțarea activităților de cercetare-dezvoltare și inovare din fonduri de la bugetul de stat se face astfel:

- a) prioritar, în sistem competițional, pe programe și proiecte;
- b) în sistem direct.

Art. 53. — (1) În vederea asigurării finanțării în sistem competițional, pe programe, a activităților de cercetare-dezvoltare și inovare, autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare elaborează, planifică și execută:

a) bugetul multianual total, necesar realizării Planului național, detaliat pe programele componente, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului o dată cu aprobarea Planului național;

b) alocația bugetară anuală pentru Planul național, încadrată în limita bugetului multianual total aprobat, actualizat cu rata inflației, după caz, precum și în prevederile anuale ale bugetului de stat;

c) plafonul anual de autorizare a angajării fondurilor pentru programele din Planul național, o dată cu legea bugetului de stat;

d) alocațiile bugetare anuale pentru alte programe sau sisteme de finanțare competițională care nu se includ în Planul național;

e) alocațiile bugetare anuale pentru alte categorii de cheltuieli, prevăzute și detaliate conform art. 58.

(2) Alocația bugetară anuală pentru Planul național se constituie ca buget anual de plăți și se detaliază pe programele în derulare sau care se lansează în anul respectiv, în funcție de necesarul de plăți estimat pentru fiecare program.

(3) Stabilirea bugetelor anuale de plăți pentru programele din Planul național, în conformitate cu legile bugetare anuale, se face prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, după aprobarea prin lege a bugetului de stat.

(4) Plafonul anual de autorizare a angajării fondurilor, aprobat prin legile bugetare anuale, pentru programele din Planul național reprezintă nivelul maxim de contractare din anul curent, pentru fiecare din anii următori, a sumelor aferente programelor a căror execuție se realizează pe unul sau mai mulți ani. Angajamentele cumulate din anii anteriori și până la finele anului curent, pentru anul următor, nu pot depăși bugetul aprobat pentru anul curent. Pentru următorii 2 ani angajamentele cumulate nu pot depăși 75%, respectiv 65% din bugetul aprobat pentru anul în curs.

Art. 54. — Alocațiile bugetare anuale pentru programele sau sistemele de finanțare competițională neincluse în Planul național se detaliază pe domeniile și/sau obiectivele specifice acestora, în funcție de necesarul de plăți estimat pentru fiecare, pentru contractele noi și în derulare, prin ordin al ordonatorului principal de credite.

Art. 55. — (1) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare prevede anual în proiectul bugetului propriu resursele financiare necesare realizării politicilor în domeniul cercetării și în domeniul stimulării inovării.

(2) În bugetul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare se înscrie o sumă globală de la bugetul de stat pentru realizarea programelor prevăzute în Planul național.

Art. 56. — (1) Programele prevăzute în Planul național cuprind activități de cercetare-dezvoltare și de stimulare a inovării, care se finanțează din suma prevăzută în bugetul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, precum și din alte surse de finanțare care pot fi atrase în acest scop.

(2) Programele sunt anuale sau multianuale.

Art. 57. — (1) Suma globală alocată de la bugetul de stat prin bugetul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, în vederea realizării programelor Planului național, se contractează cu conducătorii de programe și cu conducătorii și realizatorii de proiecte sau de părți din acestea.

(2) Din sumele contractate potrivit alin. (1) se pot efectua cheltuieli curente și de capital în conformitate cu prevederile contractelor încheiate.

Art. 58. — (1) Categoriile de cheltuieli pentru activități de cercetare-dezvoltare și de stimulare a inovării, finanțate de la bugetul de stat, se stabilesc prin norme metodologice elaborate de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare și aprobate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) Categoriile de cheltuieli care pot fi efectuate se stabilesc astfel încât să se asigure corespondența cu cele stabilite în cadrul programelor internaționale la care România este parte.

(3) Din fondurile alocate autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare de la bugetul de stat pentru activitatea de cercetare se pot finanța și următoarele categorii de cheltuieli:

a) cheltuieli pentru participarea și reprezentarea în cadrul programelor internaționale din domeniul cercetării și inovării, inclusiv la activitățile de coordonare și corelare a acestora;

b) cheltuieli pentru funcționarea Consiliului național de atestare și acreditare pentru cercetare și a organismelor consultative de nivel național pentru cercetare și inovare și a comisiilor organizate de acestea;

c) cheltuieli pentru premiarea unor realizări deosebite în domeniul științei și tehnologiei, ale căror quantum și număr se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare;

d) cheltuieli pentru întreținerea, exploatarea, funcționarea și paza instalațiilor și obiectivelor speciale de interes național;

e) cheltuieli pentru informare și documentare;

f) cheltuieli pentru subvenționarea literaturii tehnico-științifice;

g) cheltuieli pentru cotizarea, reprezentarea și participarea la activitățile organismelor, organizațiilor și instituțiilor internaționale de profil;

h) cheltuieli pentru organizarea de manifestări tehnico-științifice;

i) cheltuieli pentru organizarea de târguri și expoziții tehnico-științifice interne și internaționale;

j) cheltuieli pentru burse de cercetare;

k) cheltuieli pentru mobilitatea specialiștilor din sistemul de cercetare-dezvoltare de interes național.

(4) Pentru a sprijini realizarea politicilor de cercetare-dezvoltare și de stimulare a inovării, autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare prevede anual în bugetul propriu și sume necesare contractării unor servicii de consultanță și expertiză, pentru realizarea de studii, analize, monitorizări, evaluări, precum și pentru activități similare ce țin de atribuțiile autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, evaluarea și controlul conducerii programelor/proiectelor,

organizarea de seminarii și mese rotunde, acțiuni promoționale, de imagine și diseminare de informații, traduceri și altele asemenea.

(5) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare poate prevedea, de asemenea, în bugetul propriu resurse financiare necesare efectuării și a altor categorii de cheltuieli prevăzute de lege.

Art. 59. — Programele prevăzute în Planul național pot include instrumente financiare destinate obținerii unor rezultate de prestigiu, precum și valorificării acestora, inclusiv prin parteneriat internațional.

Art. 60. — (1) Programele, proiectele de cercetare-dezvoltare și inovare și acțiunile cuprinse în Planul național și în programele-nucleu finanțate din surse bugetare se realizează pe bază de contracte de finanțare.

(2) Normele metodologice privind contractarea, finanțarea, monitorizarea și evaluarea programelor, proiectelor de cercetare-dezvoltare și inovare și a acțiunilor prevăzute la alin. (1) se elaborează de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 61. — (1) Contractele de finanțare încheiate pentru finanțarea programelor și proiectelor cuprinse în Planul național din surse bugetare pot avea caracter de recurență.

(2) În baza caracterului de recurență oricare contractor poate să încheie, la rândul său, alte contracte de finanțare, de această dată având calitatea de autoritate contractantă, dacă:

a) în contractul de finanțare pe care l-a încheiat în calitate de contractor este prevăzută o astfel de clauză; și

b) în valoarea contractului de finanțare pe care l-a încheiat în calitate de contractor, pe lângă suma ce reprezintă tariful sau/și alte drepturi ce îi revin, este prevăzută și o sumă care reprezintă un buget pus la dispoziția sa pentru a-l utiliza numai în vederea încheierii unui alt contract de finanțare, în calitate de autoritate contractantă, prin care să finanțeze un contractor care efectuează un serviciu în aplicarea obiectivelor programelor și proiectelor.

(3) În vederea atingerii obiectivelor programelor/proiectelor se pot încheia contracte de finanțare până la nivelul de execuție directă și nemijlocită, inclusiv.

Art. 62. — (1) Valoarea contractelor de finanțare încheiate din suma globală prevăzută pentru realizarea programelor prevăzute în Planul național cuprinde:

a) sume reprezentând contravaloarea serviciilor și echipamentelor pe care le implică conducerea de program/proiect și, după caz, de realizare/execuție a proiectelor situate pe ultimul nivel de detaliere a programului;

b) suma pusă la dispoziție contractorului pentru finanțarea de proiecte sau părți din acestea, cu respectarea procedurilor și destinațiilor prestabilite de autoritatea contractantă, evidențiată în mod distinct.

(2) Valoarea contractelor de finanțare încheiate pe perioade multianuale se actualizează anual, luându-se în calcul și coeficientul de inflație prognozat.

Art. 63. — Costurile salariale și cele cu deplasările, prevăzute în vederea realizării programelor/proiectelor sau a unor părți din acestea, cuprinse în Planul național, precum și a unor contracte pentru achiziționarea de servicii prevăzute la art. 58 alin. (4), sunt considerate ca având un preț negociat și acceptat prin semnarea contractului de finanțare.

Art. 64. — (1) Costurile prevăzute la art. 63 sunt cuprinse în antecalcul și se decontează la nivelul acceptat prin semnarea contractului de finanțare, cu condiția îndeplinirii obligațiilor contractuale. În acest caz contractul de finanțare se consideră, în sensul legii, act justificativ de decontare a cheltuielilor prevăzute la art. 63.

(2) Dacă executantul, altul decât o instituție publică finanțată integral de la bugetul de stat, obține economii față de costurile acceptate prin contractul de finanțare, acestea rămân la dispoziția sa, conform legislației în vigoare.

(3) Plafoanele în baza cărora se calculează costurile salariale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(4) Plafoanele în baza cărora se calculează costurile cu deplasările sunt prevăzute de norme aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 65. — (1) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, precum și orice altă autoritate contractantă pot acorda contractorului, în baza contractului de finanțare și în limita bugetului de care dispun, trimestrial, semestrial sau, după caz, pentru o altă durată stabilită conform programării prevăzute în contract, plăți în avans, după cum urmează:

a) după semnarea contractului de finanțare, o plată în avans din suma alocată pentru conducerea programului/proiectului, în cuantum de 25%—30% din cheltuielile ocazionate de organizarea activității, în vederea inițierii programului/proiectului și elaborării documentelor de planificare și programare ale acestuia;

b) plăți în avans în cuantum de 25%—30% din suma alocată pentru conducerea programului/proiectului, respectiv din suma alocată pentru realizarea/execuția proiectului/sub-proiectului, aferentă fiecărei perioade stabilite prin programare.

(2) Recuperarea avansului acordat potrivit prevederilor alin. (1) lit. a) se face cu ocazia plății sumei aferente perioadei corespunzătoare inițierii programului/proiectului și elaborării documentelor de planificare și programare ale acestuia.

(3) Autoritatea contractantă poate efectua în avans plățile, prevăzute la alin. (1) lit. b), numai la începutul perioadei pentru care se acordă avansul, în baza contractului de finanțare și la solicitarea contractorului, care va prezenta o dată cu cererea de plată și un deviz al cheltu-

ielilor efectuate, prin care să se confirme utilizarea legală a sumei acordate în avans pentru perioada anterioară.

(4) Autoritatea contractantă va stabili în contractele de finanțare clauze asigurătorii pentru utilizarea corespunzătoare a avansurilor acordate potrivit alin. (1) lit. b) și pentru recuperarea acestora cu ocazia plății sumei aferente reprezentând valoarea serviciilor de conducere a programului/proiectului sau, după caz, de realizare/execuție a proiectului/subproiectului, prestate în perioada pentru care respectivele avansuri au fost acordate.

(5) În cazul în care recuperarea avansului acordat în conformitate cu alin. (1) lit. b) este programată să se efectueze în anul bugetar următor, contractorul va prezenta până la finele anului bugetar curent în care a fost acordat avansul un deviz justificativ al cheltuielilor efectuate, prin care confirmă utilizarea integrală și conform destinațiilor legale a avansului acordat.

(6) Plata avansului se poate efectua numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) existența contractului de finanțare;
- b) existența contului sau subcontului deschis pe numele contractorului pentru program/proiect;
- c) nominalizarea de către contractor a persoanei responsabile: director de program, responsabil de proiect;
- d) aprobarea de către autoritatea contractantă a cererii de plată a avansului depuse de contractor.

(7) Este interzisă acordarea avansurilor contractorilor care au beneficiat anterior de avansuri pe care nu le-au justificat sau care nu au fost recuperate în termenele stabilite.

Art. 66. — Institutele naționale și unitățile de cercetare-dezvoltare organizate ca instituții publice pot contracta, în sistem direct, cu organul administrației publice centrale sub coordonarea căruia funcționează lucrări solicitate de acesta, în domeniul de specialitate specific.

Art. 67. — Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare care fac parte din sistemul de cercetare-dezvoltare de interes național pot contracta cu autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare activități desfășurate pe programe-nucleu de cercetare-dezvoltare ale unităților și instituțiilor respective, avizate de organul administrației publice centrale sub autoritatea căruia funcționează și aprobate de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 68. — Nivelul alocat într-un singur an de la bugetul de stat pentru finanțarea programului-nucleu de cercetare, propriu unei unități sau unei instituții prevăzute la art. 67, nu poate depăși 50% din veniturile din activitatea de cercetare-dezvoltare din anul anterior.

Art. 69. — Din categoria lucrărilor din domeniul de specialitate prevăzute la art. 66 fac parte numai lucrări care corespund profilului de specialitate al instituției respective și pentru care aceasta dispune de potențialul uman și de baza materială pentru a le realiza, încadrate în următoarele categorii:

- a) elaborarea de studii tehnice, prognoze, strategii și lucrări-suport pentru strategia sectorială și cea națională;
- b) lucrări de fundamentare și susținere a inițiativelor legislative și politicilor în domeniu;
- c) lucrări-suport de adaptare și extindere a legislației existente în vederea preluării acquisului comunitar în domeniu;
- d) lucrări privind elaborarea și realizarea planurilor de acțiuni pentru punerea în aplicare a legislației comunitare preluate;
- e) consultanță, expertiză în domeniul de specialitate;
- f) servicii tehnologice: analize, măsurători, testări, expertizări, certificări, altele similare;
- g) realizarea de sisteme informaționale și aplicații software pentru informatizarea activităților operaționale din respectivul sector sau domeniu de activitate.

CAPITOLUL VI

Valorificarea potențialului de cercetare

Art. 70. — (1) Administrația publică centrală și locală, organizațiile guvernamentale și agenții economici cu capital majoritar de stat au obligația de a antrena potențialul științific național în activități privind:

- a) inițierea și contractarea de lucrări de cercetare și transfer tehnologic și valorificarea rezultatelor cercetării de interes specific instituției;
- b) elaborarea deciziilor de restructurare și modernizare a economiei;
- c) elaborarea și evaluarea independentă a strategiilor proprii ramurii economice;
- d) expertizarea și evaluarea independentă a aspectelor specifice propriei activități, inclusiv expertize legate de eficiența importului de noi tehnologii, produse și altele asemenea.

(2) În situațiile în care nu este disponibilă expertiza completă la nivel național, cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare se apelează la misiuni de expertizare externe, beneficiarii având obligația de a include în aceste echipe și specialiști români pe profil din domeniul cercetării.

(3) Pentru realizarea prevederilor alin. (1) Consiliul național de atestare și acreditare pentru cercetare va realiza și va actualiza periodic baze de date cu experți pe domenii de activitate și pe specializări.

Art. 71. — Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare și ministerele de resort, pentru domeniile proprii, cooperează și asigură parteneriatul între academii, învățământ, cercetare și industrie, în scopul valorificării cunoștințelor, prin:

- a) stimularea realizării temelor de cercetare-dezvoltare de echipe comune din unități, institute de cercetare-dezvoltare, academii și universități;

b) stimularea finanțării cu prioritate a temelor cu aplicabilitate imediată, solicitate de industrie sau de alte ramuri economice;

c) programe de formare profesională în care elevii și studenții efectuează stagii de pregătire și practică în unități și instituții de cercetare care au bază materială și resurse umane specializate;

d) programe de asistență tehnică și servicii între unități și instituții de cercetare-dezvoltare și agenți economici, care aplică rezultatele programelor de cercetare-dezvoltare;

e) participarea cercetătorilor și specialiștilor din unitățile de cercetare-dezvoltare la formele de pregătire postuniversitară, respectiv de formare continuă, organizate în instituțiile de învățământ superior acreditate.

Art. 72. — (1) Pentru fiecare dintre domeniile de interes național în care se desfășoară activități de cercetare-dezvoltare, finanțate din fonduri publice, autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare inițiază organizarea anuală de conferințe cu participare internațională, la care participă cu lucrări științifice unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare de profil.

(2) Aceste manifestări vor contribui la promovarea tendințelor și direcțiilor de cercetare-dezvoltare în domeniu, care vor fi incluse în programele naționale anuale.

Art. 73. — Agenții economici care realizează importuri de tehnologii și utilaje, finanțate din fonduri bugetare, fonduri ale societăților comerciale cu capital majoritar de stat sau din credite garantate de Guvern, vor solicita unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare de profil atestate analiza independentă a tehnologiilor și a utilajelor care urmează să se importe, din punct de vedere al tehnicității, caracterului novator și de viabilitate, al compatibilităților cu ceea ce există în țară în ramura respectivă, precum și a altor aspecte legate de avantajele tehnologiilor respective, în condițiile naționale specifice.

CAPITOLUL VII

Rezultatele activităților de cercetare-dezvoltare

Art. 74. — (1) În sensul prezentei ordonanțe, prin *rezultatele activităților de cercetare-dezvoltare obținute în baza derulării unui contract finanțat din fonduri publice*, denumite în continuare *rezultatele cercetării*, se înțelege:

a) documentații, studii, lucrări, planuri, scheme și altele asemenea;

b) drepturi din brevete de invenție, licențe, certificate de înregistrare a desenelor și modelelor industriale și altele asemenea;

c) tehnologii, procedee, produse informatice, rețete, formule, metode și altele asemenea;

d) obiecte fizice și produse realizate în cadrul derulării contractului respectiv.

(2) Achizițiile efectuate în vederea executării prevederilor unui contract de cercetare nu fac parte din rezultatele cercetării, cu excepția achizițiilor care sunt înglobate în unul

dintre rezultatele cercetării încadrate în categoriile prevăzute la alin. (1).

(3) *Persoană juridică executantă* este considerată persoana juridică care a obținut oricare dintre rezultatele cercetării prevăzute la alin. (1), în mod direct și nemijlocit.

Art. 75. — (1) Rezultatele cercetărilor obținute în baza derulării unui contract finanțat din fonduri publice aparțin persoanelor juridice executante și ordonatorului principal de credite, în egală măsură, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel.

(2) Rezultatele cercetării prevăzute la alin. (1) sunt administrate de unitățile care le-au produs, cu acordul ordonatorului principal de credite, cu excepția documentațiilor de interes național care rămân în custodia acestor unități și sunt sub controlul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(3) În cazul în care persoana juridică executantă s-a desființat, s-a reorganizat prin divizare, comasare sau altele asemenea, rezultatele cercetării pot fi preluate cu titlu gratuit, cu acordul ordonatorului principal de credite, de către persoana juridică ce preia integral sau parțial activul și pasivul executantului, cu respectarea prevederilor legale. Documentațiile de interes național sunt preluate în custodie de către o persoană juridică desemnată de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, rămânând în continuare sub controlul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(4) Prevederile alin. (1), (2) și (3) se aplică cu respectarea prevederilor art. 5 și 48 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 din Legea nr. 129/1992 privind protecția desenelor și modelelor industriale, cu modificările ulterioare, și ale art. 7, 8, 44 și 74 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Rezultatele cercetării destinate domeniului apărării, ordinii publice și siguranței naționale, obținute de către persoane juridice executante utilizând fonduri publice alocate prin Planul național, pot fi preluate de organele administrației publice centrale coordonatoare, pe baza unor clauze contractuale specifice, cu acordul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 76. — Înregistrarea rezultatelor cercetării în evidența contabilă se face distinct, la valoarea simbolică de 1 leu, de către persoanele juridice executante, care răspund, potrivit legii, de luarea măsurilor necesare în vederea conservării, depozitării, păstrării, valorificării, refolosirii sau casării, după caz, a acestora. Se înregistrează în patrimoniu, potrivit legislației în vigoare, achizițiile efectuate în vederea executării contractului, care nu au fost înglobate în rezultatele cercetării.

Art. 77. — Toate rezultatele cercetării se înregistrează într-un registru special de evidență constituit în baza prezentei ordonanțe, de către fiecare dintre persoanele juridice executante. Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare

va stabili modelul de registru special și metodologia de înregistrare corespunzătoare, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 78. — (1) În situația în care rezultatele cercetării finanțate din fonduri alocate de la bugetul de stat fac obiectul unor înstrăinări, închirieri sau concesiuni, valoarea acestora este stabilită la prețul negociat între părți, cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(2) Pentru rezultatele cercetării finanțate din fonduri publice prin Planul național, care aparțin domeniului apărării, ordinii publice și siguranței naționale, organele administrației publice centrale coordonatoare ale domeniului vor decide asupra înstrăinării, închirierii sau concesiunii acestora pentru satisfacerea unor interese naționale.

Art. 79. — (1) Transmiterea cu orice titlu, către terțe persoane, a rezultatelor cercetărilor obținute în cadrul contractelor finanțate din fonduri publice se face în condițiile stabilite prin contract, de ordonatorul principal de credite.

(2) Nu fac obiectul alin. (1) comunicările științifice și alte rezultate științifice care se pot da publicității, indiferent de mijloacele prin care sunt transmise, cu respectarea prevederilor legale privind proprietatea intelectuală.

(3) Rezultatele cercetării pot fi casate conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 80. — Prevederile art. 74—79 se aplică în mod corespunzător și în cazul rezultatelor cercetării obținute pe baza derulării contractelor de grant încheiate începând din anul 1996 și finanțate din fonduri publice.

Art. 81. — (1) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare poate finanța din fonduri publice proiecte de valorificare și transfer tehnologic.

(2) Agenții economici pot prelua cu titlu gratuit, pe bază de contract, rezultatele cercetării și pot primi din fonduri publice, în regim de cofinanțare, o sumă de până la 20% din cheltuielile totale aferente aplicării rezultatelor selectate. Contractele vor conține clauze asigurătorii în vederea realizării transferului tehnologic, clauze privind proprietatea industrială și neînstrăinarea rezultatelor cercetării preluate.

(3) În vederea diseminării informațiilor și a eficientizării cheltuielilor cu cercetarea-dezvoltarea, creațiile tehnice noi rezultate din activitatea de cercetare, finanțate din fonduri publice, se pot introduce în circuitul economic prin încredințarea cu titlu gratuit către agenții economici. Pentru obținerea acestora agenții economici vor prezenta pentru avizare autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare note de solicitare fundamentate.

(4) Transferul tehnologic cu titlu gratuit se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului coordonator al ramurii economice. Ca urmare a aprobării date de Guvern agentul economic beneficiar și unitatea de cercetare vor încheia contracte de transfer tehnologic cu clauze de neînstrăinare, de confidențialitate și clauze privind protecția proprietății industriale.

(5) Agenții economici care utilizează rezultatele de cercetare transferate raportează periodic furnizorului și autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare performanțele sau efectele economice obținute în urma transferului și participă la finanțarea temelor pentru continuarea etapelor următoare

cercetării demarate, încheind în acest scop contracte în regim de cofinanțare.

CAPITOLUL VIII

Stimularea dezvoltării tehnologice și a inovării

Art. 82. — Statul stimulează și susține efortul de inovare și de absorbție a inovării în economie și în societate, la nivelul agenților economici și sociali, prin acțiuni și mijloace specifice, astfel:

a) sprijin financiar;

b) dezvoltarea infrastructurii de inovare și transfer tehnologic.

Art. 83. — (1) Agenții economici care cofinanțează 50% din valoarea unei lucrări de cercetare-dezvoltare, în scopul aplicării rezultatelor acesteia, pot beneficia în totalitate de rezultatele cercetării, cu acordul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(2) În cazul în care rezultatele cercetării aparțin domeniului apărării, ordinii publice și siguranței naționale, prevederile alin. (1) se aplică cu condiția obținerii avizului prealabil al autorităților publice centrale coordonatoare ale domeniului.

Art. 84. — (1) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare prevăzute la art. 7 și 8 beneficiază de reduceri cu 50% pentru criteriile legate de cifra de afaceri și garanțiile cerute în achizițiile publice de bunuri materiale, lucrări și servicii.

(2) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare care elaborează brevete de invenție în calitate de titular beneficiază de reduceri de 80% privind toate taxele de brevetare și de menținere în vigoare a brevetului.

Art. 85. — (1) Statul susține dezvoltarea infrastructurii de inovare și transfer tehnologic, la nivel național, regional și local, prin crearea de:

a) centre și servicii specializate pentru asistență și informare științifică și tehnologică, precum și pentru diseminarea, transferul și valorificarea rezultatelor cercetării;

b) zone și infrastructuri cu facilități speciale pentru înființarea și funcționarea de agenți economici inovativi, care dezvoltă și aplică tehnologii noi, infrastructuri care pot fi: centre de transfer tehnologic, centre incubatoare de afaceri, centre de informare tehnologică, oficii de legătură cu industria, parcuri științifice și tehnologice;

c) unități de ramură specializate în transfer tehnologic, finanțate pe seama rezultatelor transferate în economie și în viața socială. În acest sens unitățile de transfer răspund de întocmirea contractelor tripartite între furnizorul de tehnologie, unitatea de transfer și unitatea care aplică rezultatele.

(2) Susținerea financiară pentru dezvoltarea infrastructurii de inovare și transfer tehnologic, la nivel național, regional și local, se realizează din fondurile alocate ministerelor de ramură și din fondurile administrațiilor publice locale interesate.

Art. 86. — (1) Infrastructura de inovare și transfer tehnologic, prevăzută la art. 85, se constituie pentru susținerea dezvoltării economico-sociale, prin stimularea inovării și transferului tehnologic, atragerea de investiții în vederea

valorificării rezultatelor de cercetare-dezvoltare și inovare și a resurselor umane din sistemul național de cercetare-dezvoltare.

(2) Inițiativa constituirii unei entități din infrastructura de inovare și transfer poate aparține autorităților administrației publice centrale sau locale, unităților de cercetare, universităților, camerelor de comerț și industrie, asociațiilor patronale și profesionale, precum și agenților economici cu sediul în România.

(3) Statul, prin autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, susține logistic și financiar, în sistem de cofinanțare, constituirea și dezvoltarea entităților din infrastructura de inovare și transfer tehnologic.

(4) Acordarea titlului de entitate a infrastructurii de inovare și transfer tehnologic se face prin ordin al autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare. Titlul este valabil, în funcție de tipul de entitate, pe durată, în perimetrul și în condițiile specificate în ordin.

(5) Constituirea, funcționarea, evaluarea și acreditarea entităților din infrastructura de inovare și transfer tehnologic, precum și modalitatea de susținere a acestora se fac în conformitate cu norme metodologice specifice, elaborate de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 87. — (1) Statul acceptă existența și preluarea riscului pe piață, pentru finanțările de la bugetul de stat, în vederea implementării politicilor de cercetare-dezvoltare și inovare. Încadrarea în situația de eșec este constatată de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, pe baza analizelor efectuate de experți. Eșecul pe piață nu presupune obligativitatea recuperării fondurilor cheltuite.

(2) Constituie eșec în activitatea de cercetare-dezvoltare și inovare situațiile pentru care nu au fost îndeplinite obiectivele tehnico-științifice stabilite la inițierea acestei activități, din motive obiective.

Art. 88. — În vederea stimulării dezvoltării tehnologice și a inovării la nivelul agenților economici, în acord cu prevederile art. 83 și 87, se înființează, în termen de 90 de

zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, prin hotărâre a Guvernului, Societatea de investiții pentru transfer tehnologic și dezvoltare, societate comercială a cărei administrare este încredințată unui organism creat în acest scop, din care fac parte reprezentanți ai Guvernului și ai investitorilor, în subordinea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Art. 89. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 25 august 1995, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 51/1996, cu modificările și completările ulterioare; Ordonanța Guvernului nr. 8/1997 privind stimularea cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 31 ianuarie 1997, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 95/1998, cu modificările și completările ulterioare; Ordonanța Guvernului nr. 59/1997 cu privire la finanțarea, în sistem descentralizat, în domeniul științei, tehnologiei și inovării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 30 august 1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei ordonanțe, cu excepția prevederilor privind Programul național de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică „ORIZONT 2000”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.095/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 10 ianuarie 1996, care rămân în vigoare până la data de 31 decembrie 2002.

Art. 90. — Actele normative emise în baza și în executarea legilor și a ordonanțelor prevăzute la art. 89 își mențin valabilitatea până la data intrării în vigoare a noilor reglementări, prevăzute a se elabora în temeiul prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul delegat la Ministerul Educației
și Cercetării pentru activitatea de cercetare,

Șerban Constantin Valeca

Ministrul industriei și resurselor,

Dan Ioan Popescu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 16 august 2002.
Nr. 57.

ANEXĂ

DEFINIȚII

1. *Cercetarea fundamentală* — activitatea desfășurată, în principal, pentru a dobândi cunoștințe noi cu privire la fenomene și procese, precum și în vederea formulării și verificării de ipoteze, modele conceptuale și teorii.

2. *Cercetarea aplicativă* — activitatea destinată, în principal, utilizării cunoștințelor științifice pentru perfecționarea sau realizarea de noi produse, tehnologii și servicii.

3. *Dezvoltarea tehnologică* — formată din activitățile de inginerie a sistemelor și de inginerie tehnologică, prin care

se realizează aplicarea și transferul rezultatelor cercetării către agenții economici, precum și în plan social, având ca scop introducerea și materializarea de noi tehnologii, produse, sisteme și servicii, precum și perfecționarea celor existente, și care cuprinde:

a) cercetarea precompetitivă, ca activitate orientată spre transformarea rezultatelor cercetării aplicative în planuri, scheme sau documentații pentru noi produse, procese sau servicii, incluzând fabricarea modelului experimental și a primului prototip, care nu pot fi utilizate în scopuri comerciale;

b) cercetarea competitivă, ca activitate orientată spre transformarea rezultatelor cercetării precompetitive în produse, procese și servicii care pot răspunde, în mod direct, cererii pieței, incluzând și activitățile de inginerie a sistemelor, de inginerie și proiectare tehnologică.

4. *Inovare* — activitatea orientată către generarea, asimilarea și valorificarea rezultatelor cercetării-dezvoltării în sfera economică și socială.

5. *Inovarea de produs* — introducerea în circuitul economic a unui produs nou sau cu unele caracteristici îmbunătățite în mod semnificativ, astfel încât să se ofere consumatorului servicii noi sau îmbunătățite.

6. *Inovarea tehnologică* — introducerea în circuitul economic a unui proces sau a unei tehnologii ori ameliorarea semnificativă a celor existente, inclusiv îmbunătățirea metodelor de gestiune și organizare a muncii.

7. *Transfer tehnologic* — introducerea sau achiziționarea în circuitul economic a tehnologiilor și utilajelor specifice, echipamentelor și instalațiilor rezultate din cercetare, în vederea obținerii unor procese, produse și servicii noi sau îmbunătățite, cerute de piață sau prin care se adoptă un comportament inovativ, inclusiv activitatea de a disemina informații, a explica, a transfera cunoștințe, a acorda consultanță și a comunica cu persoane care nu sunt experți în problemă despre rezultatele cercetării fundamentale, aplicative și precompetitive într-un asemenea mod încât să crească șansa aplicării unor astfel de rezultate, cu condiția să existe un proprietar al rezultatelor.

8. *Valorificare* — procesul prin care rezultatele cercetării competitive ajung să fie utilizate, conform cerințelor activității industriale sau comerciale, în viața socială și culturală.

9. *Diseminare* — transmiterea informațiilor, a experienței și a bunelor practici, precum și cooperarea pentru promovarea inovării, pentru sprijinirea celor care vor să își creeze

întreprinderi inovative și pentru sprijinirea proiectelor inovative.

10. *Absorbția inovării* — capacitatea mediului socioeconomic de a îngloba inovarea, în mod deosebit în întreprinderi, de a utiliza, de a transforma și de a lărgi cunoștințele despre rezultatele inovării, în scopul de a se extinde posibilitatea aplicării acestor rezultate în noi produse, procese sau servicii.

11. *Plan național de cercetare-dezvoltare și inovare* — instrumentul prin care statul realizează politica generală în domeniul cercetării-dezvoltării, al inovării și asigură corelarea acestora.

12. *Plan sectorial* — instrumentul prin care ministerele și academiile realizează politica de cercetare menită să asigure dezvoltarea domeniului coordonat și creșterea eficienței activităților.

13. *Programe de cercetare-dezvoltare-inovare* — componente ale Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare, alcătuite dintr-un set de obiective care au legătură între ele și cărora le pot corespunde subprograme. Prin programe se urmărește implementarea unei politici într-un domeniu specific. Realizarea programelor se efectuează prin intermediul proiectelor.

14. *Obiectiv în programe* — o necesitate a unui sector sau domeniu al societății pentru a cărei rezolvare se face apel la mai multe discipline în domeniul cercetării-dezvoltării. Realizarea obiectivelor se face prin intermediul proiectelor de cercetare-dezvoltare.

15. *Proiect de cercetare-dezvoltare* — modalitate de atingere a unui obiectiv al unui program, cu un scop propriu bine stabilit, care este prevăzut să se realizeze într-o perioadă determinată utilizând resursele alocate și căruia îi este atașat un set propriu de reguli, obiective și activități.

16. *Programe-nucleu de cercetare* — programe proprii ale institutelor naționale sau ale instituțiilor publice de cercetare-dezvoltare, care pot fi finanțate direct de către autoritatea de stat pentru cercetare.

17. *Lucrare de cercetare-dezvoltare* — componentă a proiectelor de cercetare-dezvoltare care are un obiectiv concret ce trebuie atins în cursul unui an.

18. *Raport de cercetare-dezvoltare* — document tehnicoștiințific care prezintă obiectivul și rezultatele activităților desfășurate în cadrul unei lucrări de cercetare, precum și acțiunile concrete pentru valorificarea rezultatelor obținute.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea Legii nr. 202/2000 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 1 pct. II.3 din Legea nr. 411/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Legea nr. 202/2000 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 21 noiembrie 2000, se modifică după cum urmează:

1. **Punctul 1 de la alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:**

„1. *drept de proprietate intelectuală* — dreptul de autor, drepturi conexe, dreptul asupra mărcilor de produs sau de

serviciu înregistrate, dreptul asupra desenelor și modelelor industriale, dreptul asupra indicațiilor geografice, dreptul asupra brevetelor de invenție, dreptul asupra certificatelor complementare de protecție;”

2. **Litera a) a punctului 13 de la alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:**

„a) orice marfă, inclusiv ambalajul său, care poartă, fără autorizare, o marcă de produs sau de serviciu identică cu o marcă de produs sau de serviciu legal înregistrată pentru

respectiva marfă ori care nu poate fi deosebită, în aspectele sale esențiale, de o marcă de produs sau de serviciu legal înregistrată și care, din acest motiv, încalcă drepturile titularului acestei mărci;“

3. Punctul 14 de la alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„14. *mărfuri-pirat* — toate copiile fabricate fără consimțământul titularului dreptului sau al persoanei legal autorizate de acesta în țara de producere și care sunt executate, direct sau indirect, după un produs purtător al dreptului de autor sau al drepturilor conexe ori al unui drept asupra modelelor și desenelor industriale, dacă realizarea de astfel de copii ar constitui o încălcare a dreptului de proprietate intelectuală respectiv.“

4. Litera b) a articolului 2 va avea următorul cuprins:

„b) mărfurilor plasate sub un regim vamal suspensiv sau în zone libere.“

5. Litera b) a alineatului (2) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„b) bunurile fără caracter comercial, aflate în bagajele călătorilor sau în colete, în cadrul regimului aplicabil călătorilor și altor persoane fizice.“

6. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Pentru fiecare drept de proprietate intelectuală se depune câte o cerere.“

7. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — În cazul în care cererea este acceptată, ea devine efectivă începând cu data depunerii de către solicitant la Direcția Generală a Vămilelor a dovezii privind achitarea în contul acesteia a echivalentului în lei al tarifului de 100 euro, la cursul de schimb stabilit conform prevederilor Codului vamal al României.“

8. Alineatul (1) al articolului 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Dacă în termen de 10 zile de la data comunicării către solicitant a măsurii de suspendare a operațiunii de vămire și reținere a mărfurilor acesta nu face dovada formulării unei acțiuni civile în justiție sau a unei plângeri penale și a constituirii unei garanții în favoarea Direcției Generale a Vămilelor, echivalentă cu valoarea în vamă a mărfurilor reținute, autoritatea vamală nu dă curs cererii de intervenție, procedând la efectuarea vămurii.“

9. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Dacă prin hotărâre definitivă și irevocabilă a instanței judecătorești se respinge acțiunea titularului dreptului sau dacă nu se dă curs plângerii penale, autoritatea vamală efectuează vămuirea mărfurilor.“

(2) Importatorul, proprietarul sau destinatarul mărfurilor se poate adresa instanței împotriva titularului dreptului, solicitând acoperirea eventualului prejudiciu din garanția constituită potrivit prevederilor art. 11 alin. (1). În baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile Direcția Generală a Vămilelor execută garanția.“

10. Alineatul (1) al articolului 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Dacă prin hotărâre definitivă și irevocabilă a instanței judecătorești se admite acțiunea titularului dreptului, autoritatea vamală procedează conform art. 25 lit. a).“

11. Litera b) a articolului 21 va avea următorul cuprins:

„b) dacă există acordul scris al titularului dreptului și dacă sunt mărfuri apte pentru consumul sau uzul persoanelor fizice, mărfurile confiscate pot fi predate cu titlu gratuit, în funcție de natura bunurilor, către instituții din domeniul ocrotirii sociale, organizații sau asociații nonprofit cu caracter umanitar, asociații ori cluburi sportive sau instituții de învățământ. În acest caz instituția care preia spre consum sau folosire mărfurile se obligă să nu le comercializeze sau să nu le înstrăineze.“

12. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Autoritatea vamală nu va permite reexportul mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală și nici nu le va supune unui alt regim vamal până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța de judecată, respectiv până la soluționarea potrivit legii a plângerii penale.“

13. Litera a) a articolului 25 va avea următorul cuprins:

„a) cu amendă de la 30.000.000 lei la 50.000.000 lei fața importatorului, proprietarului sau, după caz, a destinatarului mărfurilor de a introduce sau de a scoate din țară mărfurile stabilite ca fiind mărfuri care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă; în acest caz mărfurile se confiscă. În cazul în care mărfurile au fost vândute, se vor confisca sumele rezultate din această vânzare;“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE
Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
p. Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu,
secretar de stat

Ministrul integrării europene,
Hildegard Carola Puwak
Departamentul de Comerț Exterior
Eugen Dijmărescu,
secretar de stat

București, 22 august 2002.

Nr. 59.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro